

РЕШЕНИЕ

№ 15017

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2565** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „СОТ АРКУС СИГУРНОСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. Х., срещу Ревизионен акт № Р-22002224000791-091-001/26.08.2024 г., издаден от Г. М. В. – Н. – началник сектор, възложител на ревизията и С. А. К. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1594/10.12.2024 г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който на дружеството за данъчните периоди от м.07.2022 г. до м.02.2023 г. са установени задължения по ЗДДС в размер на 89 174.32 лв., от които 72 322.81 лв. главница и лихви за забава в размер на 16 851.51 лв. Претендира отмяна на ревизионния акт и присъждане на разноски, за които е представен списък (л.322).

Ответникът – директор на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е повторно за тези данъчни периоди и е образувано след отмяната на РА № Р-22220223001925-091-001/03.11.2023 г. с Решение № 137/31.01.2024 г. на Директора на Дирекция ОДОП (стр. 585 от преписката).

Във връзка с решението е издадена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002224000791-020-001/09.02.2024 г. от Г. М. В. – Н. – началник сектор при ТД на НАП – С. (л.24), с обхват задължения по ЗДДС за периода от 01.07.2022 г. до 28.02.2023 г. Заповедта е връчена по

електронен път на 20.02.2024 г. (л.26). Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22002224000791-020-002/19.04.2024 г. е определено ревизията да се извърши до 20.05.2024 г. и е връчена на 24.04.2024 г. (л.29) по електронен път. Сроктът за извършване на ревизията е удължен със ЗИЗВР № Р-22002224000791-020-003/14.05.2024 г. (л. 30), връчена на 20.05.2024 г. (л.32) до 19.07.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22002224000791-092-001/19.07.2024 г. (л.33), връчен по електронен път на 29.07.2024 г. (л.44). Срещу доклада не е подадено възражение по реда на чл. 117 ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22002224000791-091-001/26.08.2024 г. (л.45) връчен на 26.09.2024 г. (л. 49).

В хода на ревизионното производство на жалбоподателя е било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22002224000791-040-001/08.03.2024 г., с което са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност, в това число и оборотни ведомости и главни книги, хронологии на счетоводни сметки, информация за начина на финансиране на дейността, притежавани лицензи и т.н. От дружеството са представени документи и писмени обяснения, описани на стр. 3 от ревизионния доклад.

На 18.06.2024 г. е извършено и посещение на офиса на дружеството, като са прегледани първични счетоводни документи и регистри, което е обективизирано в Протокол № 2105258/18.06.2024 г. (л.164 от преписката)

С протокол № Р-22002224000791-П.-001.17.07.2024 г. (л. 493 от преписката) са приобщени доказателствата, събрани в хода на предходната ревизия, приключила с отменения по административен ред РА № р-222202230001925/03.11.2023 г.

На основание чл. 47 ДОПК от СДВР – отдел „Пътна полиция“ е изискана информация относно регистрираните на името на жалбоподателя автомобили, както и копия от доказателствата, представени от дружеството във връзка с разпоредителни сделки с МПС през ревизирия период. В Протокол № 2105264/18.07.2024 г. (л. 162 от преписката) е обективизиран и извършения преглед на пътните книжки на автомобилите, собственост на ревизираното лице.

С оглед установените факти и обстоятелства в хода на ревизията органите по приходите са направили следните изводи, водещи до промяна в декларираните от дружеството резултати:

На основание чл. 86, ал. 1, и ал. 2 ЗДДС, вр. чл. 124, ал. 2 от с.з. е доначислен ДДС в размер на 2 249.10 лв., тъй като дружеството не е отразило в отчетните си регистри по ЗДДС 8 продажни фактури, описани на стр. 5 от РД, с данъчна основа 11 245.50 лв. и ДДС 2 249.10 лв. Установено е, че фактурите са отразени в дневниците за покупки на клиентите на дружеството и от тях е упражнено право на приспадане на данъчен кредит.

На основание чл. 71, т. 1 и чл. 114 ЗДДС, вр. чл. 78 ППЗДДС с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 449.22 лв. по 4 фактури, описани на стр. 9 от РД, издадени от Т. ЕООД, ОХРАНА 5 ЕООД и ТИНАТРОН ООД през м.07.2022 г., м.10.2022 г., м. 11.2022 г. и м.12.2022г. Констатирано е, че ревизираното лице е отразило повторно тези фактури в отчетните си регистри по ЗДДС, поради което е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 449.22 лв.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е отказан данъчен кредит в размер на 58 175.49 лв. по фактури, издадени от ДЗЗД АМР К., НЕО Б. 8 ЕООД и ЕЛ К. И. 2020 ЕООД. Органите по приходите са възприели изцяло изводите и заключенията, направени в първото ревизионно производство, в хода на което са били извършени насрещни проверки на доставчиците. Исканията за представяне на документи и писмени обяснения до ДЗЗД АМР К. и НЕО Б. 8 ЕООД са били връчени по реда на чл. 32 ДОПК, а искането до ЕЛ К. И. 2020 ЕООД е

връчено по електронен път, като в отговор от последния доставчик са представени счетоводни регистри, рекапитулации, свидетелство за регистрация на ЕКАФП и писмени обяснения. От органите по приходите е установено, че дружествата са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на данъчен орган, поради установени обстоятелства по чл. 176 ЗДДС. Спорните фактури са отразени в отчетните регистри по ЗДДС на доставчиците, като издадени на ревизираното дружество. Констатирано е, че ДЗЗД АМР К., НЕО Б. 8 и ЕЛ К. И. 2020 ЕООД не разполагат с необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост да осъществят фактурираните доставки. Органите по приходите са приели, че не е доказано реалното извършване на доставките. С оглед на това, за периодите от месец юли до месец октомври 2022 г. на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 37 041.50 лв. по 25 фактури, издадени от ДЗЗД АМР К.; за данъчен период месец ноември 2022 г. е отказано приспадане на данъчен кредит по 11 фактури, издадени от НЕО Б. 8 ЕООД в размер на 15 999.99 лв.; за данъчен период месец август 2022 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 134.00 лв. по 4 фактури, издадени от ЕЛ К. И. 2020 ЕООД – общо в размер на 58 175.49 лв.

На основание чл. 175 ДОПК, вр. чл. 1 ЗЛДТДПДВ е начислена лихва за забава в размер на 99.92 лв. във връзка с неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/28.02.2023 г., издадена от К. Ш.-1 ЕООД. Констатациите на ревизиращия екип са свързани с установените факти в хода на предходното ревизионно производство, както и с обстоятелството, че самото ревизирано дружество е коригирало упражненото право на приспадане на данъчен кредит по посочената фактура. Така за периода, в който от СОТ А. СИГУРНОСТ БЪЛГАРИЯ ЕООД неправомерно е ползвано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 000.00 лв. – 02.2023 г. до 03.2023 г., е начислена лихва за забава в размер на 99.92 лв.

Ревизионният акт е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-06-11578/10.10.2024 г. (л.54), пред Директора на Дирекция ОДОП, който с Решение № 1594/10.12.2024 г. (л.15) е потвърдил същия.

В хода на съдебното следствие е назначена, изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице в заключението си посочва, че е използвало представените от дружеството документи, сред които: Договор за доставка от 01.07.2022 г., сключен с ДЗЗД АМР К. с предмет доставка на 19 ПВЦ кабинни за охранителна дейност, представените към договора фактури и квитанции подробно описани в експертизата, Договор за доставка от 01.10.2022 г. сключен с ДЗЗД АМР К. за доставка на 13 ПВЦ кабинни за охранителна дейност, фактурите и квитанциите към ПКО към договора, Комисионен договор, сключен с НЕО Б. 8 ЕООД, фактурите и квитанциите към ПКО към договора; Договор с ЕЛ К. И. 2020 ЕООД с предмет доставка и монтаж на кабели, фактура и приемо-предавателен протокол от 24.03.2022 г.; Договор за изпълнение от 15.03.2022 г., сключен с ЕЛ К. И. 2020 ЕООД с предмет монтаж на кабели, фактура и приемо-предавателен протокол; Договор за изпълнение от 14.03.2022 г., сключен с ЕЛ К. И. ЕООД за монтаж на аксесоари за видеонаблюдение, фактура и приемо-предавателен протокол от 14.03.2022 г.; Договор за изпълнение от 04.03.2022 г., сключен с ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, за доставка и монтаж на професионален софтуер за централизиран мониторинг и управление по мрежа, фактура и приемо-предавателен протокол от 04.03.2022 г.; Договор за изпълнение от 29.03.2022 г., сключен с ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, за доставка и монтаж на камери; договор за изпълнение, сключен с ЕЛ К. И. с предмет монтаж на камери и приемо-предавателен протокол от 29.03.2022 г. , квитанция, фактура и приемо-предавателен протокол от 17.03.2022 г. за доставка на 16 бр. камери. Вещото лице посочва, че процесните фактури са включени в дневниците за покупки на жалбоподателя, респ. на доставчиците – в справките-декларации. Относно дневниците за

продажби на доставчиците и ДДС декларациите, фактурите са включени в дневниците за продажби на издателите в периодите, в които са издадени, с изключение на фактура [ЕГН]/01.09.2022 г. издадена от АМР К. на стойност 8 291.67 лв., която не е включена в дневниците за продажби на доставчика. Вещото лице е установило, че салдата към доставчиците са нулеви, от което следвало, че всички суми по фактурите са плащани по касов път. Заключение на вещото лице сочи, че жалбоподателят и доставчиците разполагат с подписани договори и фактури към тях, както са налице и приемо-предавателни протоколи, подробно описани в експертизата.

От жалбоподателя са представени по делото договори с фактури и протоколи към тях (л.200-283 от делото), които са оспорени от ответника по реда на чл. 193 ГПК с молба от 11.11.2025 г. (л.292). В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя заявява, че оттегля искането си за разпит на свидетели относно представените договори, поради което с протоколно определение приложените на л.200 до 283 от делото документи, обособени и като приложение 3 по делото, са изключени от доказателствата. По-конкретно, изключени са договор за изпълнение от 29.03.2022 г.- л.223, приемо-предавателен протокол от 29.03.2022 г. – л.225, квитанция към ПКО от 29.03.2022 г. – л. 226, договор за услуга от 18.03.2022 г. – л. 220, приемо-предавателен протокол от 24.03.2022 г. – л.221, договор за услуга от 15.03.2022 г. – л. 217, приемо-предавателен протокол от 22.03.2022 г. – л. 218, договор за услуга от 11.03.2022 г. – л. 214, приемо-предавателен протокол от 17.03.2022 г. – л.215, квитанция към ПКО от 14.03.2022 г. /л. 209/, договор за изпълнение – л.210, приемо-предавателен протокол от 14.03.2022 г. /л.212/, договор за услуга от 04.03.2022 г. /л. 206/, приемо-предавателен протокол от 07.03.2022 г. /л.207/, квитанция към ПКО от 04.03.2022 г. /л.201/, договор за изпълнение от 04.03.2022 г. /л.202/ и приемо-предавателен протокол от 04.03.2022 г. /л.204/, всички касаещи доставчика ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, както и комисионен договор от 30.10.2022 г., сключен с НЕО Б. 8 ЕООД – л.259, договори за доставка от 01.10.2022 г. – л.227 и от 01.07.2022 г. – л. 237, сключени с ДЗЗД АМР К., както и всички квитанции към ПКО – от 24.10.2022 г. – л. 236, от 20.10.2022 г. – л. 235, от 17.10.2022 г. – л.234, от 14.10.2022 г. – л. 233, от 12.10.2022 г. – л. 232, от 10.10.2022 г. – л.231, от 07.10.2022 г. – л. 230, от 04.10.2022 г. – л. 229, от 26.09.2022 г. л.247, от 23.09.2022 г. /л. 248/, от 20.09.2022 г. /л. 249/, от 19.09.2022 г. /л. 250/, от 29.09.2022 г. /л. 251/, от 28.09.2022 г. /л. 252/, от 27.09.2022 г. – л. 253, от 16.09.2022 г. /л. 254/, от 14.09.2022 г. /л. 255/, от 13.09.2022 г. /л. 256/, от 12.09.2022 г. /л. 257/, от 09.09.2022 г. /л. 258/, от 22.07.2022 г. /л. 241/, от 18.07.2022 г. /л. 242/, от 15.07.2022 г. /л. 243/, от 12.07.2022 г. – л. 240, от 08.07.2022 г. /л.244/, от 07.07.2022 г. – л. 245 и от 04.07.2022 г. – л. 246.

С оглед изключването на документите от доказателствената съвкупност, съдът кредитира изготвената експертиза в частта, касаеща счетоводното обслужване на жалбоподателя и включването на спорните фактури в дневниците за покупки и продажби. Досежно документалната обосновааност на доставките, съдът намира, че това е въпрос, касаещ анализ на доказателствата и не следва да се кредитира експертизата в тази ѝ част, още повече, че документите, с които е работило вещото лице са изключени впоследствие от доказателствената маса.

От правна страна:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосновааността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно ЗВР № Р-22002224000791-020-001/09.02.2024 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22002224000791-020-002/19.04.2024 г. и ЗИЗВР № Р-22002224000791-020-003/14.05.2024 г., срокът за извършване на ревизията е до 19.07.2024 г. Ревизионният доклад (л. 33) е издаден на

19.07.2024 в 14-дневния срок по чл. 117, ал.1 ДОПК. Не се констатира основания за прогласяване на нищожност на процесния ревизионен акт. Същият е издаден в писмена форма, като неразделна част от него е ревизионният доклад, в който подробно са описани извършените процесуални действия в хода на производството. РА е издаден от компетентен орган – Г. М. В. - Н. – Началник сектор и възложител на ревизията, съгласно Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. (л.22), и С. А. К. – главен инспектор по приходите, определен за ръководител на ревизията. С оглед на това настоящият съдебен състав намира процесният РА за валидно издаден от органи по приходите с надлежна териториална и персонална компетентност.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчени на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. Констатира се, че ревизираното лице не се е възползвало от правото си да подаде възражения срещу ревизионния доклад. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на РА. Жалбоподателят е надлежно уведомен за ЗВР. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности, като с Протокол № Р-22002224000791-П.-001/17.07.2024 г. към доказателствата по ревизионната преписка са приобщени документи и доказателства, събрани в хода на извършената предходна ревизия на СООТ А. СИГУРНОСТ БЪЛГАРИЯ ЕООД, приключила с издаването на РА № Р-22220223001925-091-01/03.11.2023 г., отменен от Директора на Дирекция ОДОП. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са описани в РД. Горното мотивира извод, че в хода на ревизионното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обусловят отмяната на РА на формално основание.

Относно материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

С ревизионния акт на дружеството на основание чл. 86, ал. 1, и ал. 2 ЗДДС, вр. чл. 124, ал. 2 от с.з. е доначислен ДДС в размер на 2 249.10 лв. Дружеството не оспорва установеното от органите по приходите, че не е отразило в отчетните си регистри по ЗДДС 8 продажни фактури, а именно № 3154/10.01.2023 г. с издател АЗУРИТ ИНВЕСТ ЕООД, № 3181/08.02.2023 г. с издател ЕТ ПИЕЛИД – Б. Д., № [ЕГН]/03.09.2022 г. и № [ЕГН]/11.01.2023 г. с издател ЗП „М. Й. Б.“, № 3138/09.01.2023 г. с издател ЛЕДЕНА ЕООД, № 3000 и № 3001 от 08.08.2022 г. с издател [община] и № 3014/16.08.2022 г. с издател СД В.П.С. Л. СИЕ ОНЦОВИ с данъчна основа 11 245.50 лв. и ДДС 2 249.10 лв. Фактурите са отразени в дневниците за покупки на клиентите на дружеството и от тях е упражнено право на приспадане на данъчен кредит. Тези фактури на са включени в дневниците за продажби на ревизираното лице. В хода на ревизията от ревизираното лице са представени фактурите, с изключение на фактура № 3001/08.08.2022 г. с издател [община], с данъчна основа 4 500.00 лв. и ДДС в размер на 900.00 лв.

Съгласно чл. 86, ал. 1 ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В случая има издадени данъчни документи – описаните по-горе фактури. Според ал. 2 данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по

този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. В случая данъкът е дължим в периодите, в които са издавани данъчните документи. Поради това съдът намира, а и с оглед липсата на възражения в този смисъл, че правилно е начислен ДДС по осемте фактури в размер на 2 249.10 лв. поради неотразяването на тези фактури в дневниците за продажби на ревизираното лице, с което е нарушено изискването на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС.

С ревизионния акт е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 449.22 лв. по 4 бр. фактури: № 565/25.11.2022 г. издадена от ОХРАНА 5 ЕООД, № 107579/08.12.2022 г. с издател ТИНАТРОН ООД, № 286518/22.07.2022 г. и 291506/03.10.2022 г., издадени от Т. ЕООД. Констатирано е, а и дружеството не оспорва, че фактурите са дублирани, поради което законосъобразен се явява отказът, поради повторно ползване на данъчен кредит.

Съгласно чл. 71, т. 1 ЗДДС, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки и стоки, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред. По аргумент от чл. 72, ал. 1 ЗДДС регистрирано по ЗДДС лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право в съответствие с чл. 68, ал. 2 ЗДДС – когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, или в един от следващите 12 данъчни периода. За да упражни правото си на приспадане на данъчния кредит лицето следва да включи размера на данъчния кредит при определяне на резултата за данъчния период в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС за същия данъчен период, като посочи документа по чл. 71 в дневника за покупките по чл. 124, т. 1 за съответния данъчен период. В случая правото е упражнено като са посочени данъчни документи – фактури, които обаче се дублират, поради което законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение констатираното дублиране на фактурите, ревизираното лице не е представило доказателства, които да оборят констатациите на ревизиращия екип, а по същество не се и оспорва констатираното дублиране. На стр. 9 от РД са описани фактурите, вписани повторно в книгата за продажбите на жалбоподателя, но доколкото тези, издадени от ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, касаят данъчен период м.03.2022 г., който не попада в обхвата на ревизионното производство, то правилно е отказано правото на приспадане само по отношение на останалите 4 фактури – № 565/25.11.2022 г. издадена от ОХРАНА 5 ЕООД, № 107579/08.12.2022 г. с издател ТИНАТРОН ООД, № 286518/22.07.2022 г. и 291506/03.10.2022 г., издадени от Т. ЕООД, касаещи данъчни периоди м.07.2022 г., м.10.2022 г., м. 11.2022 г. и м.12.2022 г.

По отношение отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от ДЗЗД АРМ К., НЕО Б. 8 ЕООД и ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, съдът намира, че изводите на органите по приходите са правилни и отказът е законосъобразен.

Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС, включва и установяването на реалното извършване на фактурираната облагаемата доставка. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. От тук следва, че реалността на доставката, документирана с редовно

издадена фактура, е основен въпрос при преценка дали ли е право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка - чл. 6, ал. 1, чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС - в т. 31 от решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11, в която се сочи, че за да се установи, че на основание доставки на стоки е налице правото на приспадане на данъчен кредит за съответното данъчнозадължено лице, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от лицето за извършване на облагаеми сделки. Съдът е задължен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за да определи дали съответното дружество може да упражни право на приспадане на основание на споменатите доставки. Ако в резултат на тази преценка се установи, че разглежданите доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на облагаемите сделки на съответното данъчно задължено лице, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано (т. 32, 33).

В конкретния случай спорните фактурите, издадени от ДЗЗД АРМ К., НЕО Б. 8 ЕООД и ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, са с предмет доставка на ПВЦ кабинни за охранителна дейност, доставка и монтаж на кабели, доставка и монтаж на професионален софтуер за централизиран мониторинг и управление по мрежа, монтаж на камери и доставка на камери. За да откажат правото на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите са приели, че в случая не са налице реални доставки. Този извод се споделя от съда. За доказване реалността на доставките от страна на жалбоподателя са представени договор за изпълнение от 29.03.2022 г.- л.223, приемо-предавателен протокол от 29.03.2022 г. – л.225, квитанция към ПКО от 29.03.2022 г. – л. 226, договор за услуга от 18.03.2022 г. – л. 220, приемо-предавателен протокол от 24.03.2022 г. – л.221, договор за услуга от 15.03.2022 г. – л. 217, приемо-предавателен протокол от 22.03.2022 г. – л. 218, договор за услуга от 11.03.2022 г. – л. 214, приемо-предавателен протокол от 17.03.2022 г. – л.215, квитанция към ПКО от 14.03.2022 г. л. 209, договор за изпълнение –л.210, приемо-предавателен протокол от 14.03.2022 г. л.212, договор за услуга от 04.03.2022 г. л. 206, приемо-предавателен протокол от 07.03.2022 г. л.207, квитанция към ПКО от 04.03.2022 г. л.201, договор за изпълнение от 04.03.2022 г. л.202 и приемо-предавателен протокол от 04.03.2022 г. л.204, всички касаещи доставчика ЕЛ К. И. 2020 ЕООД, както и комисионен договор от 30.10.2022 г., сключен с НЕО Б. 8 ЕООД – л.259, договори за доставка от 01.10.2022 г. – л.227 и от 01.07.2022 г. – л. 237, сключени с ДЗЗД АРМ К., както и всички квитанции към ПКО – от 24.10.2022 г. – л. 236, от 20.10.2022 г. – л. 235, от 17.10.2022 г. – л.234, от 14.10.2022 г. – л. 233, от 12.10.2022 г. – л. 232, от 10.10.2022 г. – л.231, от 07.10.2022 г. – л. 230, от 04.10.2022 г. – л. 229, от 26.09.2022 г. л.247, от 23.09.2022 г. л. 248, от 20.09.2022 г. л. 249, от 19.09.2022 г. л. 250, от 29.09.2022 г. л. 251, от 28.09.2022 г. л. 252, от 27.09.2022 г. –л. 253, от 16.09.2022 г. л. 254, от 14.09.2022 г. л. 255, от 13.09.2022 г. л. 256, от 12.09.2022 г. л. 257, от 09.09.2022 г. л. 258, от 22.07.2022 г. л. 241, от 18.07.2022 г. л. 242, от 15.07.2022 г. л. 243, от 12.07.2022 г. – л. 240, от 08.07.2022 г. л.244, от 07.07.2022 г. – л. 245 и от 04.07.2022 г. – л. 246.

Всички документи са оспорени от страна на ответника, а в съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя не доведе допуснатите от съда свидетели, които да установят истинността на оспорените документи. Поради това всички представени документи са изключени от доказателствената съвкупност с

протоколно определение от 24.03.2026 г. въз основа на изявлението на процесуалния представител на жалбоподателя, че няма да се ползва от същите.

Освен представените в съдебно заседание документи, впоследствие изключени като доказателства, по делото не са налице други доказателства, които да обосноват извод за реалност на извършените доставки. Установената липса на материална и кадрова обезпеченост на доставчиците е индичия в посока на извод, че доставчиците не са били в състояние да доставят стоките, предмет на спорните доставки. Действително фактурите са отразени в счетоводството на дружеството и в отчетните регистри както на жалбоподателя, така и на доставчиците, с изключение на фактура № 12541/01.09.2022 г. на стойност 8 291.67 и ДДС 1 658.33 лв. Това само по себе си обаче не доказва реалното им извършване. Всички плащания са извършвани по касов път. След изключването на представените квитанции към ПКО като доказателства, липсват други документи удостоверяващи плащане към доставчиците. Липсата на доказателства за извършено плащане също е индичия за липса на реално извършена доставка.

В тежест на ревизираното лице е да докаже наличието на предпоставките за приспадане на правото на данъчен кредит. Това обстоятелство в настоящия спор не е доказано при условията на пълно и главно доказване. По делото не се доказва по какъв начин е извършено възлагането и приемането на работата, липсва търговска кореспонденция, както и доказателства за произход на стоките. Не са индивидуализирани със серийни номера доставените камери, не се посочва и номер на лиценз на софтуера за централизиран мониторинг. Липсват и доказателства за превоза и предаването на стоките. Освен това в представените от жалбоподателя фактури (например намиращите се на л. 231-236 от ДЗЗД АРМ К.) наименованието на стоката е „съгласно договор и протокол“, от което по никакъв начин не може да се установи какъв е предметът на доставката. Същото важи и за фактурите от ЕЛ К. И. – вписано е „на основание договор и протокол за охранителни дейности“, а НЕО Б. 8 ЕООД – „комисионна по договор“.

В случая от ревизираното лице не са представени каквито и да е доказателства, които да обусловят извод, че фактурираните доставки са реално получени от него. Както беше посочено по-горе, реалността на доставката е едно от задължителните условия за възникване на правото на данъчен кредит, съобразно установената съдебна практика както на националните съдилища, така на Съда на Европейския съюз. При недоказаност на извършената доставка от конкретния доставчик, притежанието на документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС само по себе си не обуславя възникването на правото на приспадане на данъчен кредит. Освен това във фактурите липсва задължителен реквизит по чл. 114, т. 9 от ЗДДС. Отбелязванията „по договор и протокол“ не установяват вида на стоката, нито кой конкретно договор касае доставката. В конкретния случай не се доказва извършването на доставките от страна на ДЗЗД АРМ К., НЕО Б. 8 ЕООД и ЕЛ К. И. 2020 ЕООД към жалбоподателя.

С оглед на изложеното съдът намира, че следва да бъдат споделени изводите на органите по приходите за липса на реално извършени доставки от страна на доставчиците за процесните периоди и в съответствие с материалния закон законосъобразно е отказано правото на данъчен кредит по фактурите, издадени ДЗЗД АРМ К., НЕО Б. 8 ЕООД и ЕЛ К. И. 2020 ЕООД. Жалбата се явява неоснователна, поради което е дължимо отхвърлянето ѝ.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на

основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя в размер на 200 евро съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, 13-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СОТ АРКУС СИГУРНОСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22002224000791-091-001/26.08.2024 г., потвърден с Решение № 1594/10.12.2024 г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който на дружеството за данъчните периоди от м.07.2022 г. до м.02.2023 г. са установени задължения по ЗДДС в размер общо на 89 174.32 лв., от които 72 322.81 лв. главница и лихви за забава в размер на 16 851.51 лв.

ОСЪЖДА „СОТ АРКУС СИГУРНОСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП сума в размер на 200 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: